

[Arbejdsministeren]

Dagpengeloven indeholder reglerne om ret til barseldagpenge. Ligebehandlingsloven indeholder reglerne om lønmodtagerens ret til fravær fra arbejdet og pligt til underretning af arbejdsgiveren om udnyttelse af orlovsretten.

Der foreslås regler om orlov svarende til den udvidede ret for faderen til barseldagpenge i 2 uger inden for de første 14 uger efter fødslen.

Er barnet hospitalsindlagt, er der adgang til at udsætte orlovsperioden.

Den større fleksibilitet i dagpengereglerne og den udvidede orlovsadgang, der følger heraf, gør det nødvendigt at ændre varslingsbestemmelserne i ligebehandlingsloven. Der foreslås et system, hvorefter arbejdsgiveren skal underrettes om begivenhederne uden ugrundet ophold. Heri ligger bl.a., at situationen omkring barnets sygdom, indlæggelse og hjemkomst skal tillægges betydning for, hvor hurtigt forældrene skal tænke på at få ordnet forholdet til deres respektive arbejdsgivere.

Det foreslås endelig, at loven i sin helhed ikke gælder for Grønland, idet hjemmestyret har overtaget ligestillingsområdet. Bestemmelsen herom bør ikke træde i kraft, før hjemmestyret har haft tid til at overveje at gennemføre tilsvarende regler for Grønland.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om leje.

(Lovforslag nr. L 92).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 6/12 1989 til Folketinget om den danske kulturudveksling med udlandet.

(Redegørelse nr. R 6).

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Debatten om Danmarks internationale kultursamarbejde har i højere og højere grad koncentreret sig om de udfordringer og muligheder, som kan ligge i EF's indre marked.

I april måned 1989 tog jeg initiativ til at afholde en konference på Brandbjerg Højskole med deltagelse af ca. 150 personer fra det danske kulturliv i den bredeste forstand. Det overordnede tema var »Danmark som europæisk kulturnation på tærsklen til det indre marked«, og hensigten var at starte et tænkeforløb om national og europæisk kultur i vor tids teknologiske internationaliseringsproces. Jeg ved, at jeg er ikke ene om at synes, at det blev en vellykket konference. Debatten var engageret, åben, ærlig og konstruktiv.

Selv om der kom en god portion sund skepsis for dagen, efterlod debatten indtrykket af, at der var bred opbakning bag en række holdninger og synspunkter, herunder at Danmark ved at sætte sig uden for en proces, der allerede var i gang, ville miste mulighed for indflydelse, at vi burde være mere kreative med hensyn til at præge det europæiske kultursamarbejde med fremhævelse af den demokratiske og decentrale kulturpolitik, vi står for, at et bredere europæisk kultursamarbejde ikke alene er et anliggende for EF, men som også kan starte bilateralt eller i Europaråds- eller nordisk sammenhæng m.v., at sigtet for samarbejdet ikke alene bør være EF-landene, men også landene i Østeuropa, og at det indre marked skal medvirke til generelt at forbedre kulturens, kunstnernes og kulturformidlernes vilkår i Europa.

Som gennemgående træk blev det understreget, at det europæiske kulturmønster er kendetegnet ved dets mangfoldighed af nationale og regionale kulturer, og at man må sikre, at denne kulturens livsnerve ikke blev truet af bureaukratiske og overnationale styreformer.

I denne sammenhæng blev der peget på, at vi måtte være yderst opmærksomme på vor egen kulturelle egenart og have øjnene åbne for områder, hvor vi ville kunne gøre os gældende internationalt. En række fagområder inden for det traditionelle kulturmønster blev nævnt med en gennemgående understregning af det absolut nødvendige i at holde kvalitetskravet højt.

Fra flere sider blev det i fortsættelse heraf fremført, at vi i vort vidt forgrenede, omfattende og engagerede kulturliv i lokalsamfundene – såvel professionelt som på det amatør-mæssige plan – har meget at byde på i international sammenhæng. Vores folkeoplysning og herunder højskolernes fortsatte centrale placering i den danske samfundsstruktur blev nævnt som om-